

De brief van Jacobus, deel 7 ^{1 2} De macht van de tong

Jacobus 3:1 Laat niet zovelen uwer leraars zijn, mijn broeders; gij weet immers, dat **wij** er des te strenger om geoordeeld zullen worden.

Belangrijk hier is dat we in gedachten moeten houden dat Jacobus zichzelf insluit. Hij zegt niet *jullie, leraren*; hij zegt *wij!*

Jacobus 3:2-6 Want **wij** struikelen allen in velerlei opzicht; ...

Struikelen – zondigen – *het doel missen*. Als we op één punt van de Wet struikelen, hebben we de hele Wet overtreden. *Struikelen* duidt op zondigen. Daar heeft hij het hier over. Hij heeft het over het besef van zonde dat een christen heeft, hoe hij zich van binnen voelt. Niet wat anderen ervan zien. Voor mensen in de wereld kan het best geen zonde zijn, maar het is zonde in ons denken. Daar hebben we hier over.

Jacobus 3:2-4 ...; wie in zijn spreken niet struikelt, is een volmaakt man, in staat zelfs zijn gehele lichaam in toom te houden. Als wij paarden de toom in de bek leggen, zodat zij ons gehoorzamen, kunnen wij ook hun gehele lichaam besturen. Zie, ook de schepen, ofschoon zij zo groot zijn en door sterke winden voortgedreven worden, worden door een zeer klein roer gestuurd, waarheen maar het believe van de stuurman wil.

- Ons leven is als het schip.
- De zee is de wereld.
- De wind is de kracht of de energie, of dat nu de kracht van Gods Geest is (Handelingen 2), daar kwam de Heilige Geest als een geweldige windvlaag, *of* de kracht van *de vorst van de macht der lucht*.

¹ Gebaseerd op de Bijbelstudie 'Epistle of James VII' gegeven op 25 januari 1992 door Fred R. Coulter.

² Bijbelteksten zijn ontleend aan de NBG-vertaling 1951.

Jacobus 3:5 Zo is ook de tong een klein lid en voert toch een hoge toon. Zie, hoe weinig vuur een groot bos in brand steekt.

In dit jaar hadden we branden in het oostelijke deel van de Oakland heuvels. Dat waren geweldige branden. Het begon met een nietig, klein vuurtje waaraan geen of onvoldoende aandacht werd geschonken. De wind wakkerde het aan. Hoe ontstaan lasterpraatjes? *Bijna net zo als de wind!* Ergens in Spreuken staat dat *een klein vogeltje het zal meevoeren*. In deze tijd hebben we de hulp van de telefoon. Wat er ook maar wordt gezegd kan heel snel worden doorgegeven.

Jacobus 3:5 ... Zie, hoe weinig vuur een groot bos in brand steekt.

Als zo'n brand zich eenmaal flink uitbreidt, creëert hij zijn eigen wind, om zo te zeggen zijn eigen energie. Sommige brandweerlieden gaan met de branden om alsof ze een eigen personaliteit bezitten, omdat ze volledig onhandelbaar zijn. Als brandweerman kun je op een bepaalde plaats bezig zijn om de brand te bestrijden en het vuur springt zo maar over je heen om een ander huis of een andere boom in brand te doen vliegen. Als je niet uitkijkt zit je op die manier opeens van alle kanten tussen het vuur. Het is dus heel toepasselijk wat hij zegt:

Jacobus 3:5 ... Zie, hoe weinig vuur een groot bos in brand steekt.

Jacobus 3:6 Ook de tong is een vuur, zij is de wereld der ongerichtigheid; ...

Daar begint het!

Jacobus 3:6-8 ...; de tong neemt haar plaats in onder onze leden, als iets, dat het gehele lichaam bezoedelt en het rad der geboorte in vlam zet, terwijl zij zelf in vlam gezet wordt door de hel. Want alle soorten van wilde dieren en vogels, van kruipende dieren en zeedieren worden bedwongen en zijn bedwongen door de menselijke natuur, maar

de tong kan geen mens bedwingen. Zij is een onberekenbaar kwaad, vol dodelijk venijn.

Jacobus 3:6 Ook de tong is een vuur, zij is de wereld der ongerichtigheid; ...

Laten we eens kijken naar wat Jezus zei over de tong. Drukken we niet via de tong uit wat er in ons denken opkomt? *Zonde begint in ons denken!* *De tong is het medium waarmee dat tot uiting komt!* Daarom zegt hij: 'Broeders, wij *missen* allemaal voortdurend *het doel!*' Het doel missen is *zondigen!* Als we zouden kunnen, hoeveel gesprekken zouden we niet ongedaan willen maken? Of als deze gesprekken waren opgenomen, hoeveel zouden we dan niet (magnetisch) willen wissen, ons ervan ontdoen alsof ze nooit hadden bestaan? *We kunnen dat!* **Dat heet bekering!** De werking van de wissende magneet heet *vergeving door het bloed van Christus!*

Jezus heeft het over de tong en zonde en vergeving en het gebrek daaraan. Ik ben voortdurend verbaasd hoe sterk de brief van Jacobus het onderwijs en denken van Mattheüs weerspiegelt. Waarom zou dat zo zijn? *Ik denk dat dat zo is omdat het evangelie van Mattheüs als eerste geschreven werd!* Er wordt gezegd dat Mattheüs waarschijnlijk het enige evangelie is dat in het Hebreeuws geschreven werd. Dat is heel goed mogelijk. Het was gericht op de Joden in de synagogen die Christus volgden.

Mattheüs 12:31 Daarom zeg Ik u: Alle zonde en lastering zal de mensen vergeven worden, ...

Zonde *en* lastering, dus zonden door de tong, komend vanuit het denken. Ik ga hier doorheen, zodat we weten *dat er hoop is!* De manier waarop we onze tong beter in bedwang kunnen houden, is deze zo ver uit te steken dat we erop gaan staan; dat doet pijn. Ik denk vaak: 'Was dat maar mogelijk!'

Jammer genoeg zijn degenen waartegen we onze tong gebruiken meestal degenen die we liefhebben. Dat is min of meer een menselijke neiging. Ik wil niet zeggen huichelachtigheid, of een dubbele

standaard – ook al kan het daar op lijken – dat we mensen die we niet zo goed kennen – niet zo goed als ons eigen gezin of familie – beter behandelen dan onze eigen familie.

Waarom? *Omdat familieruzies nu eenmaal tot de familie behoren!* Daarom! *Familiemoeilijkheden behoren tot de familie!* We maken dus verschil tussen familie en andere mensen. Als het echter opvallend duidelijk wordt dat wij aardiger zijn voor andere mensen dan voor onze eigen familie, dan moeten we eens goed nadenken wat we doen en dit gaan veranderen en God daartoe hulp vragen om te doen wat we binnen onze familie behoren te doen. Per slot van rekening zijn zij degenen die we liefhebben. Er is een liedje dat zegt: *'Je doet altijd degene die je liefhebt pijn.'* Daar komt het altijd op neer.

- Denk daaraan in relatie met God!
- Denk daaraan in relatie met Christus!

Heeft God ons lief? *Ja!* 'Want alzo lief heeft God de wereld gehad ...' Dat is *ondanks alle kwaad waarmee ze doortrokken is!* '... dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.'

Doen we God pijn? *Ja, dat doen we!* Daar heeft Hij het hier over: *lasteren!* Wat was de grootste pijn die God te verduren kreeg door de tong van de mens en het handelen van Satan? *De kruisiging van Christus!* We zien dus hoe diepgravend deze brief van Jacobus werkelijk is.

We kunnen al deze woorden bij de kop nemen en zeggen: 'Oké, laten we deze Schriftgedeelten toepassen op het oordeel, de veroordeling en kruisiging van Jezus Christus, en bedenken wat Jezus zei toen Hij aan het kruis hing. Wat was het eerste wat Hij zei toen Hij werd gekruisigd en dat kruis werd opgetild? *'Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen!'* Dat is een geweldige hoeveelheid liefde, maar dat is ook een vergeven van een geweldige zonde, van een afschuwelijke misdaad. Misschien kunnen we hierdoor beseffen waarom het God zo tegenstaat dat we zelfgerechtigd zijn. Onthoud alleen maar: *'Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen!'*

Mattheüs 12:31 ...: Alle zonde en lastering zal de mensen vergeven worden, **maar de lastering van de Geest** zal niet vergeven worden.

Dat is totale verwerping van de Heilige Geest. Dit is niet een eenvoudig, klein dingetje dat iemand doet. Dit is doelbewust, hij staat er helemaal achter! Absolute lastering van God! Er staat de Geest, bedoeld wordt de Heilige Geest (zie vers 32), omdat de Heilige Geest van God de Vader komt en zo iemand het werk van God de Vader verwerpt.

Mattheüs 12:32 Spreekt iemand een woord tegen de Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden; maar spreekt iemand tegen de Heilige Geest, het zal hem niet vergeven worden, noch in deze eeuw, noch in de toekomstige.

Het hele doel van de brief van Jacobus is dat we duidelijk gaan zien *hoe we ons leven en ons gedrag in overeenstemming met het Woord van God moeten brengen*; om het Woord van God als het 'zwaard van de Heer' te laten functioneren dat ons geweten wakker maakt, zodat we gaan beseffen dat we nog een hele weg hebben te gaan om onze eigen menselijke natuur en onze eigen innerlijke huichelachtigheid te overwinnen.

Ik weet dat het dat effect op mij persoonlijk heeft, als ik dit doorneem en vertaal, lees, bestudeer, voorbereid, en als ik dit dan in preken overbreng spreek ik ook in sterke mate tot mijzelf. In het bijzonder als ik zie en erover nadenk dat hij zegt *wij* – hij sluit zichzelf in. Als de halfbroer van Jezus Christus – die Jezus zag opgroeien; die Jezus verwierp totdat Hij gekruisigd werd, en daarna verscheen Jezus aan hem – zichzelf in dit opzicht insluit bij de rest van ons allen, de rest van de hele mensheid, dan is die uitspraak van Jacobus bijzonder krachtig.

Mattheüs 12:33-37 Acht de boom goed, maar dan ook zijn vrucht, of acht de boom slecht, maar dan ook zijn vrucht, want aan zijn vrucht kent men de boom. Adderengebroid, hoe kunt gij, die slecht zijt, iets goeds zeggen? Want uit de overvloed des harten spreekt de

mond. Een goed mens brengt uit zijn goede schat goede dingen voort, en een slecht mens uit zijn boze schat boze dingen. Maar Ik zeg u: Van elk ijdel woord, dat de mensen zullen spreken, zullen zij rekenschap geven op de dag des oordeels, want naar uw woorden zult gij gerechtvaardigd worden, en naar uw woorden zult gij veroordeeld worden.

Hoe vinden we dan een uitweg uit dit probleem? Door de tong uit de mond te snijden? *Nee! Dan gaat het denken gewoon door!* Dat kan een eind maken aan de gevolgen! Daarom moeten we de Geest van God in ons denken toelaten. Bedenk dat Jezus tegen de Laodiceeërs zei:

Openbaring 3:20 Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij.

Dit betekent dat we dichter tot Christus moeten naderen. En het voorbeeld van het dagelijks gebed is: 'Vergeef ons onze schulden.' Dat is dagelijks van toepassing. Die zullen allemaal bedekt worden met het bloed van Jezus Christus; daarom zullen we niet veroordeeld worden. Romeinen 8 zegt heel duidelijk dat *als* we de Geest van God hebben en *als* we ons voegen naar God, er dan geen veroordeling is. Dat moeten we in gedachten houden.

Jacobus 3:6 Ook de tong is een vuur, zij is de wereld der ongerichtigheid; de tong neemt haar plaats in onder onze leden, als iets, dat het gehele lichaam bezoedelt en het rad der geboorte in vlam zet, terwijl zij zelf in vlam gezet wordt door de hel.

Laten we nu enkele psalmen opslaan die een en ander zeggen over de tong. *Bekering* komt ook door het gebruik van de tong als we al sprekend tot God onze zonden belijden. Als we erkennen dat Jezus Heer is (Romeinen 10) en met ons hele hart geloven dat Hij als onze Verlosser stierf, werd gekruisigd en opstond uit de doden, zullen we behouden worden. Natuurlijk gaat daar nog heel wat meer mee gepaard om dat te volbrengen.

In Psalm 5 vinden we een uitstekend voorbeeld van het gebruik van de tong, zowel goed als kwaad.

Psalm 5:1 Neem mijn redenen ter ore, o HERE, let op mijn verzuchting.

Daar beginnen de woorden. Daarom begint Psalm 1 met:

Psalm 1:1-2 Welzalig de man die ... des HEREN wet ... overpeinst bij dag en bij nacht.

Psalm 5:2 Sla acht op mijn hulpgeroep, o mijn Koning en mijn God, want tot U richt ik mijn gebed.

Het belangrijkste dat we met onze tong en ons denken kunnen doen, is bidden tot God. Niet als de huichelaars op de hoeken van de straten bidden, om daar lange gebeden uit te spreken *om door de mensen gezien te worden*.

Psalm 5:3-12 HERE, des morgens hoort Gij mijn stem, des morgens leg ik het U voor, en zie uit. Want Gij zijt geen God, aan wie goddeloosheid behaagt, geen boze zal bij U vertoeven; de verdwaasden houden geen stand voor uw ogen, Gij haat alle bedrivers van ongerichtigheid; Gij richt te gronde de leugensprekers, de HERE verafschuwt de man van bloed en bedrog.

Dat speelt zich vanzelfsprekend allemaal af met de tong!

Er is een oud Indiaans gezegde: 'De blanke man spreekt met gespleten tong.' Dat is waar! In 1 Timotheüs 3 zegt Paulus dat een diaken niet met twee tongen moet spreken. Dat vers is ook verbonden met een vers waarin wordt gezegd dat een dienaar niet met de ene hand moet zegenen, waarna hij zich omdraait om met de andere hand te vervloeken – dat is spreken met twee tongen, dat is politiek.

Psalm 5:7 Maar ik zal, dank zij uw grote goedertierenheid, uw huis binnengaan, ...

Dat legt een relatie met Jacobus 3.

Psalm 5:7-8 ..., mij nederbuigen naar uw heilige tempel in vreze voor U. HERE, leid mij door uw gerechtigheid ...

Dat is het onderzoeken van *nieren en hart*; om ons te *leiden*, zodat we overwonnen worden door God. We zijn niet langer een wild paard of muilezel vrij ronddwalend in de natuur, maar ***we worden gestuurd door God, gaan in de richting die Hij wil dat we gaan!***

Psalm 5:8-10 ... om mijner belagers wil; effen uw weg voor mijn aangezicht. Want in hun mond is niets betrouwbaar, hun binnenste is enkel verderf, hun keel is een open graf, zij maken hun tong glad. Doe hen boeten, o God, laat hen vallen door hun eigen overleggingen, ...

Hij bidt niet om een vervloeking; hij zegt niet: 'God, ik wil dat U deze mensen vervloekt.' Hij zegt: 'O God, vernietig hen.' Hoe? Laat hen vallen door hun eigen overleggingen. Hoe vaak raken we niet verstrikt in onze plannen en stommiteiten?

Psalm 5:10-11 ..., verstoot hen om hun vele overtredingen; want zij zijn wederspanning tegen U. Maar verheugen zullen zich allen die bij U schuilen, altoos zullen zij jubelen, ...

Hier vinden we een ander gebruik van de tong: vreugde en blijdschap.

Psalm 5:11-12 ..., daar Gij hen beschermt, en in U zullen juichen wie uw naam liefhebben. Want Gij zegent de rechtvaardige, o HERE, Gij omgeeft hem met welbehagen als met een schild.

Psalm 50:16 Maar tot de goddeloze zegt God: Wat hebt gij mijn inzetten op te tellen [Statenvertaling: te vertellen], en neemt mijn verbond in uw mond,

Een rechtstreekse veroordeling van hen die een *vorm* van christen-zijn aannemen en zo een *religie* creëren. Hoeveel mensen gebruiken de naam van Christus niet?

Psalm 50:17 hoewel gij de tucht haat, en mijn woorden achter u werpt?

De sabbat staat ons niet aan, we ontdoen ons van de sabbat. Rein en onrein voedsel staat ons niet aan, ik vind varkensvlees lekker – we ontdoen ons ook van die leerstelling. Een kerstboom brengt een geweldige sfeer in huis, we moeten dus Kerst gaan vieren – we passen Kerstmis gewoon aan door Christus er deel van uit te laten maken. Dat zal allemaal niet werken!

Psalm 50:18-19 Indien gij een dief ziet, dan houdt gij het met hem, met overspelers is uw deel. Uw mond laat gij in boosheid gaan, uw tong koppelt bedrog aaneen;

Kijk maar eens rond hoe dat eraantoe gaat. Kijk eens naar al die tijdschriften vol *pulp*: Privé, Panorama, enz. Veel van die tijdschriften bedenken zelf allerlei *nieuws*.

Psalm 50:20-22 gij zit en spreekt tegen uw broeder, gij werpt smaad op de zoon van uw moeder. Dit hebt gij gedaan en Ik heb gezwegen; gij beeldt u in, dat Ik geheel en al ben als gij. Ik wil u berispen en het u onder het oog brengen. Verstaat dit toch, **gij, die God vergeet, opdat Ik niet verscheure, zonder dat iemand redt.**

Er zijn van die dingen die we moeten begrijpen. Daarom is bekering zo belangrijk. Daarom is gericht zijn op het Woord van God en de Geest van God zo belangrijk, opdat we onze tong kunnen beheersen. Hopelijk zullen we als de dag aanbreekt waarop we onze laatste adem uitblazen, iets in dit opzicht hebben bereikt. Als tiener gebruikte ik smerige taal en was ik erg opvliegend. Mijn moeder kan daar verhalen over vertellen die je de haren te berge doet rijzen: over de smerige taal die ik gebruikte en de godslasterlijke scheldwoorden die daarbij loskwamen. Als ik probeerde te werken aan mijn motorfiets – en ik ben geen monteur – dan kwam er een taal uit!

Het volgende is feitelijk een profetie over Christus toen ze Hem probeerden te vangen met een web van leugens.

Psalm 57:4 Ik lig neder te midden van leeuwen, ...

Dat zijn al de Sadduceeën en Farizeeën en schriftgeleerden en de demonen die achter hen stonden.

Psalm 57:4 ..., vlammen spuwende mensenkinderen; hun tanden zijn speer en pijlen, hun tong een scherp zwaard.

Soms kunnen wij ons ook wel zo voelen in de wereld.

Psalm 109:2 want een goddeloze en bedrieglijke mond hebben zij tegen mij opengedaan; ...

Een profetie met betrekking tot Christus.

Psalm 109:2-3 ...; zij spreken tegen mij met een leugentong, met woorden van haat omringen zij mij en zij bestrijden mij zonder oorzaak;

Dat is de manier waarop de tong een vuur veroorzaakt, het vuur van de hel.

Jacobus 3:7 Want alle soorten van wilde dieren en vogels, van kruipende dieren en zeedieren worden bedwongen en zijn bedwongen door de menselijke natuur,

Als we dat doen dan dwingen we ze tot een gedrag zoals wij dat willen. We verleiden hen – niet door slaan, maar door voedsel. U zult wel opgemerkt hebben dat als u naar Sea World of zoiets gaat, dat zelfs die reusachtige orka's – de zwaardwalvissen – iedere keer dat ze iets doen beloofd worden. Je kunt een dier niet zover krijgen door het te slaan. Je moet het trainen. Het kan zijn dat bij het aanleren van discipline af en toe een tikje moet worden uitgedeeld.

Jacobus 3:7-8 Want alle soorten van wilde dieren en vogels, van kruipende dieren en zeedieren worden bedwongen en zijn bedwongen door de menselijke natuur, maar de tong kan geen mens bedwingen. ...

Dat kunnen we niet:

- zonder de hulp van God
- zonder Gods Geest
- zonder op Gods weg te gaan

We kunnen niet in eigen kracht onze eigen menselijke natuur temmen. Dat is onmogelijk!

Als een mens ongecontroleerd zijn gang wil gaan, weigert te worden getemd, weigert zich te onderwerpen aan aanwijzingen, dan rest ons niets anders dan hem, net zo als we dat met wilde dieren doen, hem aan zijn lot over te laten. Zo iemand moet eerst een dieptepunt bereiken, het moet zo ver met hem komen dat het niet slechter meer kan gaan! Dat is de enige oplossing! Heel veel mensen willen dan tussenbeide komen en op de een of andere manier voorkomen dat zo iemand een dieptepunt bereikt, want per slot van rekening willen we helpen.

Ik ken iemand die een enorm drankprobleem had, een vreselijk drankprobleem! Iedereen probeerde hem te helpen. Zijn kerk probeerde hem te helpen, probeerde hem zo ver te krijgen dat hij zou gaan deelnemen aan een ontwenningprogramma. Ze probeerden zijn vrouw te helpen om hem te helpen. Niets hielp, hij ging er nog steeds op uit om te drinken. En als hij eenmaal begon te drinken, kon hij niet stoppen tot hij volledig dronken was. Het liep eropuit dat hij driemaal werd bekeurd wegens het rijden onder invloed en tenslotte in de gevangenis belandde. Toen hij in de gevangenis zat gebeurde dat wat noodzakelijk was. Het was net als in het verhaal van de *verloren zoon*. ***Toen hij tot zichzelf kwam!*** Dat gebeurde er; *hij kwam tot zichzelf*. Nu hij weer uit de gevangenis is, blijft hij nuchter, leidt hij zijn leven op een gepaste manier, kreeg onlangs een baan, maar hij moest eerst een dieptepunt bereiken! Hij moest *tot zichzelf komen*.

Het is net als met een wild dier, dat moet ook een punt bereiken waarop het mogelijk wordt het te trainen – daarmee wil ik niet zeggen dat een dier hierover nadenkt en dan opeens zo'n besluit neemt. Natuurlijk zijn er bij een dier bepaalde keuzes, het volgen van een instinct. Er zijn sommige dieren die van nature gemakkelijk te trainen en te breken zijn – ik weet dit uit de paardenwereld. Er zijn er die hun hele leven koppige, steigerende mustangs blijven. Die zijn niet te vertrouwen. Loop niet achter hen langs, zelfs al kun je hen een zadel opleggen en berijden, loop niet achter hen langs! Grote kans dat ze achteruit trappen. Als u ooit door een paard getrapt bent, weet u dat dat niet zo best is!

Hier is een artikel over een man, daarin wordt een en ander gezegd over het zichzelf beheersen in de vorm van het temmen van dieren:

Er was eens een oude man die 's avonds vaak klaagde over pijn en vermoeidheid, zoals we allemaal wel doen. Een vriend vroeg hem waarom hij zo klaagde. De oude man antwoordde: Ik heb het elke dag zo vreselijk druk. Ik moet twee valken temmen, twee hazen ervan weerhouden weg te lopen, twee haviken onder controle houden, een slang in het gareel houden, een leeuw aan de ketting houden en ook nog een zieke man verzorgen. Zijn vriend zei hem dat hij een grapje maakte, dat kon hij toch niet serieus menen. Want niemand kan zoveel dingen tegelijkertijd doen. Maar hij zei: Ik maak geen grapjes. Wat ik heb verteld is de droeve, naakte waarheid. Want de twee valken zijn *mijn twee ogen, die ik nauwlettend moet bewaken*. De twee hazen zijn *mijn twee voeten die ik ervan moet weerhouden de weg der zonde te gaan*. De twee haviken zijn *mijn twee handen die ik moet oefenen tot werken*, zodat ik in staat ben in de behoeften van mijzelf en mijn broeders in nood te voorzien. De slang is *mijn tong, die ik altijd moet beteugelen zodat ik geen ongepaste taal spreek*. De leeuw is *mijn hart waarmee ik voortdurend moet vechten om te voorkomen dat er kwade dingen uit voortkomen*. En de zieke man is *mijn hele lichaam, waar ik altijd op moet letten en voor zorgen*.

Dat is een goede beschrijving van de menselijke natuur! Daarom past deze analogie zo goed door delen van het menselijk lichaam met hun

functie te vergelijken met wilde dieren die getemd moeten worden. We moeten ons afvragen: Wat is onze natuur? Sommige mensen zijn vriendelijker dan anderen. We moeten allemaal uitzoeken in welk opzicht we een en ander moeten rechtzetten.

In Spreuken 18 komt ook de macht van de tong aan de orde. Dit is waar en ik moet u zeggen dat de moeilijkste uitdaging om te doen, is: op een redelijke manier praten met mensen die niet redelijk zijn. *Dat is het moeilijkste om te doen, in het bijzonder als zij verkeerd handelen!* Het enige wat ik kan zeggen te doen in zulk soort situaties, is bidden en God vragen te helpen. Er zijn tijden dat ik tot God ga en zeg: 'O God, help me, ik weet gewoonweg niet wat te doen of te zeggen!' Er zullen zulk soort situaties in uw leven voorkomen, in het bijzonder als u iemand tegen de haren hebt ingestreken; dan wordt het nog erger en moeilijker.

Spreuken 18:21 Dood en leven zijn in de macht der tong, ...

Daarom zegt de rechter bij de doodstraf: 'Ik veroordeel u tot de dood.' Dat is de macht van de dood. De gouverneur zegt: 'Ik verzacht uw straf.' *Dat is leven!* God zegt: 'Het loon van de zonde is de dood! **Maar de gave van God is eeuwig leven!**' Dat komt allemaal uit de mond van God.

Spreuken 18:21 Dood en leven zijn in de macht der tong, wie aan haar toegeeft, zal haar vrucht eten.

Dit doet ons onmiddellijk denken aan roddelaars, lasteraars.

Spreuken 18:8 De woorden van de lasteraar zijn als lekkernijen; zij glijden immers af naar de schuilhoeken van het hart.

Zo erg kunnen woorden mensen raken, ze gaan tot in het diepst van het hart, denken en gevoel.

Laten we dat in gedachten houden. Er zijn sommige mensen die scherpe woorden nodig hebben. Judas zegt ons hoe we met enkele van die dingen moeten omgaan.

Dit vond plaats midden in de machtsstrijd met de machten van Satan die probeerden de Kerk te verscheuren. Deze tijd is waarschijnlijk het begin van wat we nu de Katholieke Kerk noemen.

Judas is de andere halfbroer van Jezus.

Judas 16 Dit zijn de morrenden, mokkend om hun lot, wandelende naar hun begeerten, ...

Er waren dus mensen in de Kerk die dat deden. Hebben ook wij een soortgelijke situatie in de Kerk meegemaakt? *Zeer zeker!*

Judas 16 ..., maar hun mond spreekt hoogdravend, als zij om des voordeels wil *de mensen* in hun gezicht vleien.

Politiek gekonkel!

Judas 17-22 Gij echter, geliefden, herinnert u de woorden, die voor dezen gesproken zijn door de apostelen van onze Here Jezus Christus, dat zij tot u hebben gezegd: Aan het einde des tijds zullen er spotters komen, die naar hun eigen goddeloze begeerten zullen wandelen. Zij zijn het, die scheuringen maken, natuurlijke mensen, die de Geest niet hebben. Maar gij, geliefden, bewaart uzelf in de liefde Gods, door uzelf op te bouwen in uw allerheiligst geloof en door te bidden in de Heilige Geest, verwachende de ontferming van onze Here Jezus Christus ten eeuwigen leven. En weest ook barmhartig jegens sommigen, die twijfelen,

Hier zien we dus hoe we met verschillende mensen en verschillende situaties voor wat betreft het gebruik van de tong moeten omgaan. Met sommigen scherp, met sommigen zachtmoedig, met sommigen met autoriteit, met sommigen met zachte dwang en smeking, door een verschil voor hen te maken; *medelijden te hebben*.

Judas 23 redt hen door hen uit het vuur te rukken, maar weest jegens anderen barmhartig in vreze, ...

Zeg hen gewoon: 'Je leven gaat naar de knoppen, naar de verdoumenis.' Soms moeten we zulke woorden gebruiken.

Judas 23 ..., uit afkeer zelfs van het kleed, dat door het vlees *bevekt is*.

'Je bederft je hele leven, kijk eens waar dat op uitloopt.' Wat is het allerlaatste wat we kunnen doen om iemands aandacht te trekken? Dat zegt Jacobus hier! Al deze problemen zijn gaande binnen de Kerk en we gaan niet allemaal de ronde doen en onze handen in gebed vouwen om maar het ideaal van zachtmoedigheid te zijn. We moeten zachtmoedig zijn voor God, dat is waar; maar er zijn sommige situaties waarin met kracht en autoriteit moet worden opgetreden. Die moeten anders worden aangepakt.

Aan de andere kant hebben we een tijdperk meegemaakt waarin de dienaren binnen de Kerk niets anders deden dan met kracht en autoriteit optreden, en de gemeente ervan langs gaven! Dit was de bijzondere situatie dat er verdeeldheid heerste, en binnen de meeste gemeenten op grote schaal.

Judas 24-25 Hem nu, die u voor struikelen kan behoeden en onberispelijk doen staan voor zijn heerlijkheid in grote vreugde, de enige God, onze Heiland, zij door Jezus Christus, onze Here, heerlijkheid, majesteit, kracht en macht voor alle eeuwigheid, en nu en in alle eeuwigheden! Amen.

Dat is een krachtige brief! Toen ik deze begon door te nemen en ik echt begreep wat er gaande was in de tijd dat die brief werd geschreven, deed me dat heel wat! *Met de tong hebben we alles wat in de macht der tong ligt!*

Jacobus 3:9 Met haar [onze tong] loven wij de Here en Vader en met haar vervloeken wij de mensen, die naar de gelijkenis Gods geschapen zijn:

Dit is de uiterste vorm van huichelarij! God wil dat we ons daarvan ontdoen, dat moeten we goed begrijpen. We begrijpen allemaal wat

'God loven' is. Het Grieks daar is *prijzen of goed spreken van*. Het woord 'vervloeken' betekent *een vloek afroepen van God over andere mensen*. Dat is wat het betekent.

Dit duidt niet op een vloek die in het vuur van je spreken af en toe uit je mond schiet. Dit duidt erop dat je in gebed voor God verschijnt en Hem looft om daarna opeens God te vragen om een vloek op andere mensen te doen neerkomen. De Joden deden dat in wat later de 'Minim' werd genoemd. De 'Minim' was een zegen die iedereen in de synagoge moest uitspreken. Behalve zegeningen bevatte het ook een vloek tegen Christus en een vloek tegen christenen. Als je in dat deel over één woord struikelde werd je geacht een christen te zijn en de synagoge uitgegooid.

Als we straks hier wat dieper op ingaan zult u begrijpen waarom hun werd geschreven God niet te lasteren, want op die manier konden ze zichzelf redden door op te staan en anderen te vervloeken. We denken dat dat niet voor te stellen is, maar sommige mensen doen dat. We mogen niet de vloek van God afroepen over mensen, zelfs niet over onze vijanden. Wat zei David? *Laat hen vallen door hun eigen overleggingen!* Wat zouden we echt moeten bidden? *Dat God het in hun denken geeft om zich te bekeren!* Dat zou het eigenlijk moeten zijn. Dat betekent het 'je vijanden lief te hebben' in de dingen die we zeggen en doen.

Mattheüs 5:33 Wederom hebt gij gehoord, dat tot de ouden gezegd is: Gij zult uw eed niet breken, doch aan de Here uw eden gestand doen.

Er waren twee soorten eden:

1. ga naar God en vraag Hem te vervloeken, vraag Hem te zegenen
2. je zweert bij God, je zweert bij jezelf

Jezus zegt:

Mattheüs 5:34-35 Maar Ik zeg u, in het geheel niet te zweren: bij de hemel niet, omdat hij de troon van God is; bij de aarde niet, omdat zij

de voetbank zijner voeten is; bij Jeruzalem niet, omdat het de stad van de grote Koning is;

Als je één van deze dingen vermeldde bij je zweren – ongeacht of dat een zegenen of vervloeken was – dan werd er verondersteld dat het een geldige eed was waaraan kracht zou worden verleend. Maar dat is niet het geval. Hij zegt: 'Doe dat in geen enkel geval!'

Mattheüs 5:36-37 ook bij uw hoofd zult gij niet zweren, omdat gij niet één haar wit kunt maken of zwart. Laat het ja, dat gij zegt, ja zijn, en het neen, neen; wat daar bovenuit gaat, is uit den boze.

Dat is omdat uit dezelfde mond zegeningen en vervloekingën voortkomen. Hij zegt dat deze dingen niet zo moeten zijn.

Mattheüs 5:43-44 Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult uw naaste liefhebben en uw vijand zult gij haten. Maar Ik zeg u: **Hebt uw vijanden lief** en bidt voor wie u vervolgen,

Hoe moet je je vijanden liefhebben? *Door voor hen te bidden!* De aansporing uit *Fiddler on the Roof* sprak me erg aan. Er kwam een jongeman naar de rabbi en vroeg: 'Rabbi, is er een zegen voor de tsaar?' En de rabbi streelde zijn baard en keek wat om zich heen en zei uiteindelijk: 'Ja, moge de Heer hem zegenen en ver van ons verwijderd houden!' Dat kan één manier zijn om voor je vijanden te bidden. Een andere manier is om te bidden *dat hun denken wordt veranderd*.

- Onze vervloeking zal hen niet veranderen.
- Onze boosheid zal de gerechtigheid van God niet uitwerken.
- ***Maar God kan hun denken veranderen!***

Het is zo'n simpel, klein dingetje dat je daar nooit aan denkt. Daarom zal, als we God vragen om gunst en genade in het oog van andere mensen, dat ook gebeuren. We vragen God dan om dat in hun denken te plaatsen. Wat te doen als je te maken hebt met iemand die je echt grote problemen veroorzaakt? Of je hebt te maken met iemand met wie praktisch niet kan worden omgegaan. ***Dan moeten we***

bidden en God vragen ons te helpen! Misschien zal God zelfs de hele situatie veranderen. Hij kan er zelfs de oorzaak van zijn dat je je baan verliest, waardoor je een nieuwe baas krijgt. Je hebt God gevraagd je te helpen met deze baas: 'Ik kan niet met hem opschieten.' God hoorde je gebed, waarna je je baan verliest en je vraagt je af waarom je je baan verliest. Wel, God verhoort je gebed. Kan Hij in een andere baan voorzien? *Ja, dat kan Hij!* En wat gebeurt er? *Je krijgt een vriendelijke baas!*

Het geeft ons ook een reden om te waarderen wat we hebben. Soms hebben we de neiging heel veel dingen vanuit ons perspectief te bekijken – in het bijzonder als we het eventueel zullen kwijt raken – dan vergeten we dankbaar te zijn voor wat we hebben. Daarom moeten we in alle dingen – in gebed en smekingen – 'ons verzoek bekend maken aan God.' Niet 'geef me ...', maar dat *Gods wil geschiede*. Niet dat we iemand anders onze wil kunnen opleggen, maar dat hun denken veranderd wordt omdat zij ervoor *kiezen* te veranderen. Alleen God kan dat bewerken! Soms is dat een moeilijke klus. Soms knarsen we onze tanden en bijten we op onze tong. Als we letterlijk op onze tong zouden bijten iedere keer dat we iets verkeerd zeggen of deden, zouden we al snel niet meer kunnen praten, omdat onze tong zo dik zou worden door littekenweefsel dat we geen woord meer konden uiten. *Bid voor hen*; dat is de manier om het te doen.

In de Statenvertaling vervolgt vers 44 met:

Mattheüs 5:44 ...; doet wel dengenen, die u haten; ...

Dat is het moeilijkste in de wereld om te doen. Deed Jezus goed aan hen die Hem haatten? *Ja!* Hij zei: 'Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen.' Deed Hij goed aan degene die Hem haatte en aan wie Petrus het oor afsloeg? *Ja! Hij genas het en plaatste het oor terug op zijn plek!*

De Statenvertaling gaat nog verder:

Mattheüs 5:44 ...; en bidt voor degenen, die u geweld doen, en die u vervolgen;

Dit is de zwaarste eis die een christen wordt gesteld. Ik moet zeggen: *'Dat is zwaar!'* De meest natuurlijke neiging is te doen die door Jacobus wordt beschreven: 'Loof God en vervloek daarna je vijanden.' *Nee!* Daarom dringt Jacobus door tot in je diepste wezen! Dat doet hij! *Hij dwingt je te bekijken waar je moet veranderen!* Het moeilijkste is toe te geven: 'Ja, ik moet veranderen.' We kunnen beginnen te zeggen: 'God, ik weet het gewoon niet, help me!' Dat is waar we moeten beginnen!

Let op wat er zal gebeuren.

Mattheüs 5:45 opdat gij kinderen moogt zijn van uw Vader, die in de hemelen is; want Hij laat zijn zon opgaan over bozen en goeden en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen.

God is zelfs barmhartig voor mensen in de wereld!

Mattheüs 5:46 Want indien gij liefhebt, die u liefhebben, wat voor loon hebt gij? ...

Wat voor loon krijg je dan van God?

Mattheüs 5:46 ... Doen ook de tollenaars niet hetzelfde?

Zeker, ze gaan allemaal naar de kroeg – de hoeren en de hoerenlopers en de dronkaards. Ze roken hun sigaretje en vertellen hun smerige grapjes, en dergelijke. Ze begrijpen elkaar allemaal, niemand bedriegt de ander voor wat betreft hij of zij is, ze accepteren elkaar. Als wij net zo doen, hebben we nog niet al te veel bereikt.

Mattheüs 5:47 En indien gij alleen uw broeders groet, waarin doet gij meer dan het gewone? Doen ook de heidenen niet hetzelfde?

Ja, we behoren allemaal tot dezelfde groep. Als je tot hun groep behoort dan heb je het gemaakt. Maar daar draait het niet om of je tot

een sociale groep of een bepaalde vriendenkring behoort. Het draait om wat je in je leven voor God hebt bereikt. God, in de persoon van Christus, zei: 'Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen.'

Mattheüs 5:48 Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is.

Dat is het hele doel waar we ons op richten. Jacobus geeft ons heel wat stapstenen langs dat pad, langs die weg, en *Christus is de weg om het te verwezenlijken*. Deze dingen worden hier aan de orde gesteld om ons te helpen in staat te zijn ons op de juiste manier aan te passen.

Hoe geven we opbouwende kritiek als er iets aan de orde moet worden gesteld? *Ik zou zeggen, bid erover en doe precies wat de Bijbel zegt*: ga naar de persoon in kwestie en bespreek de dingen met hem. Wie weet of we niet tot de ontdekking komen dat die persoon werkelijk bezig is om aan dat probleem te werken. Misschien wel, misschien niet. Misschien zijn ze zichzelf er niet eens bewust van. Misschien is het zelfs niet eens in hun denken opgekomen. Aan de andere kant kunnen ze midden in het proces zitten en weten ze precies wat ze doen. Dan weet u in één klap waar u aan toe bent.

Ik weet dat men in sommige kerken niets tegen de dienaar durft te zeggen. Ik wil niet dat u denkt dat u mij nergens op kunt aanspreken. Dat is oké, u bent welkom! Ik ben niet volmaakt, niemand is volmaakt, u bent niet volmaakt en we zitten allemaal in hetzelfde schuitje. Daarom zegt Jacobus: 'Geliefde broeders, wij ...' Hij sluit zichzelf in. Hij sluit zich in geen enkel opzicht uit. Ik weet dat ze in sommige kerken een mens meer vereren dan God.

We moeten voorzichtig zijn en niet zomaar binnenvallen om 'het schuitje van een ander lek te stoten of te doen omslaan', of zoiets dergelijks. Dat is waar! Dat is een goede analogie. Dit is echt een indrukwekkend hoofdstuk. Het spreekt iedereen persoonlijk aan. Bij het doornemen van dit hoofdstuk ter voorbereiding op deze Bijbelstudie raakte het mij ook persoonlijk. Ik moet mezelf afvragen:

- Wat heb ik gezegd?
- Wat heb ik gedaan?
- Wat zeg ik nu?
- Wat doe ik nu?
- Hoe ga ik met deze dingen om?

Ik ben net zo schuldig als ieder ander. Ik ben niet een of andere dienaar die achter de kathedraal zit om vanuit 'de ivoren toren van gerechtigheid' te preken. De menselijke natuur is de menselijke natuur, zo is het nu eenmaal.

Hopelijk kunnen we met Gods Geest de teugels vastpakken, het bit in onze mond plaatsen, de richting doorgegeven krijgen van God en het beter doen. Maar ik zeg u het volgende, de brief van Jacobus is echt een veelzeggende brief! Ik ben erg blij dat we deze doornemen en er diep op kunnen ingaan. Ik kan me niet herinneren ooit een diepgaande studie over de brief van Jacobus te hebben gegeven of te hebben gehoord. Ik kijk ernaar en denk dan: hoe dom, hoe stom, hoe onwetend! Maar zo zit de zaak nu eenmaal in elkaar. We gaan dus verder en erkennen het en zeggen: 'Laten we onze les eruit trekken, laten we ons bekeren en veranderen en groeien en vanaf hier verder gaan.'

Ik zal u één ding zeggen wat God altijd doet: Als we ooit een botte uitspraak doen over een categorie mensen – het kan zijn op basis van ras, sekse, leeftijd, nationaliteit – dan is mijn ervaring dat God ons in contact brengt met iemand van de mensen die we hebben veroordeeld, en we zullen zien dat wat we hebben gezegd niet waar is. In 99 van de 100 gevallen zal dat gebeuren! Dat is gewoon het *levende Woord van God* in actie, dat is Gods weg en actie in ons leven.

Spreuken 10:20 Uitgelezen zilver is de tong des rechtvaardigen; ...

Dat is het doel dat we moeten hebben. Dat we de juiste dingen zeggen, geleid door Gods Geest, om anderen te inspireren te doen wat ze moeten doen.

Spreuken 10:20-21 ...; het hart der goddelozen is weinig waard. De lippen van de rechtvaardige weiden er velen, ...

Als er één motto is dat een dienaar of leraar behoort te hebben, vinden we dat hier:

- Wat zegt u?
- Wat onderwijst u?
- Wat verkondigt u?
- Hoe zegt u het?
- Hoe wordt het gedaan?
- Wie beïnvloedt u?
- Voedt u de mensen?

of

- Spuwt u slechts uw eigen ideeën uit?

Spreuken 10:21 ..., maar de dwazen sterven door gebrek aan verstand.

Laten we geen dwaze christenen zijn (Mattheüs 25 – de gelijkenis van de tien maagden; vijf waren wijs, vijf waren dwaas).

Ik zeg u, gemeente, het bestuderen van de Bijbel is absoluut fantastisch, het is geweldig dat we hem kunnen bestuderen en kunnen doornemen. We hebben daarbij de Geest van God nodig om ons werkelijk te helpen alles in gedachten te houden, dat het voortdurend iets levends blijft, iets vitaals, iets dat voeding en kracht geeft. Het staat allemaal tot onze beschikking, maar wij moeten er de inspanning voor leveren. Laten we Gods Woord in deze zin gebruiken.

Spreuken 12:17 Wie waarheid spreekt, deelt mee wat recht is, ...

Laat zien wat de gerechtigheid van God is.

Spreuken 12:17 ..., maar een leugenachtig getuige bedrog.

Soms moeten we in het boek Spreuken het werkwoord uit het eerste deel van een spreuk nemen en het toevoegen aan het tweede deel,

omdat het Hebreeuws impliceert dat het tweede deel ook gebaseerd is op dat werkwoord. Hier dus: maar een leugenachtig getuige deelt bedrog mede.

Spreuken 12:18 Er zijn er, wier gepraat werkt als dolksteken, ...

Soms is ook Gods Woord zo dat 'het dringt door, zo diep, dat het vaneenscheidt ziel en geest' (Hebreeën 4:12).

Spreuken 12:18 ..., maar de tong der wijzen brengt genezing aan.

Om iemand anders te helpen, te bemoedigen, te inspireren.

Spreuken 12:19 Een waarachtige lip bestaat voor altijd, maar een leugenachtige tong slechts voor een ogenblik.

En dan komen we bij waar Jacobus het over heeft:

Spreuken 12:20 Bedrog is in het hart van wie kwaad smeden, maar voor wie tot vrede raden, is er vreugde.

Als u een behulpzame studie naast deze studie over de brief van Jacobus wilt doen, ga dan eens door het boek Spreuken en schrijf alle spreuken op die vandoen hebben met spreken, met de tong, met gerechtigheid van de tong, met de zondigheid van de tong. Dat zal inderdaad heel leerzaam zijn.

Spreuken 15:1 Een zacht antwoord keert de grimmigheid af, ...

Onthoud dat voor de volgende keer dat u wordt aangehouden voor een bekeuring.

Spreuken 15:1 ..., maar een krenkend woord wekt de toorn op.

Als u anderen boos op u kunt maken, kijk dan maar uit.

Spreuken 15:2 De tong der wijzen brengt degelijke kennis voort, maar de mond der zotten stort dwaasheid uit.

Dat is zo waar! ***De tong is een onberekenbaar kwaad, wie kan haar beheersen?***

Spreuken 15:3-4 De ogen des HEREN zijn aan alle plaatsen, opmerkzaam acht gevend op kwaden en goeden. Zachtheid van tong is een boom des levens, maar valsheid in haar is een verderf in de geest.

De mens kan zo verwrongen worden in zijn denken, spreken en handelen dat zijn geest er volledig door wordt beïnvloed.

Jacobus 3:10 uit dezelfde mond komt zegening en vervloeking voort. Dit moet, mijn broeders, niet zo zijn.

We moeten dat veranderen. Hij zegt dat dit de realiteit van het leven is. Deze dingen behoren niet zo te zijn. We moeten verandering in ons gedrag aanbrengen.

Jacobus 3:11 Doet soms een bron uit dezelfde ader zoet en bitter water opwellen?

Is dat zo? Hoevelen van ons hebben ooit water gedronken uit een zwavelbron? *Dat is als het drinken van rotte eieren!* Als u ooit water uit een zwavelbron hebt gedronken dan weet u precies hoe dat smaakt.

Ik herinner me dat mijn vader mij, als kleine jongen, bij de eerste keer zei: 'Het is goed voor je. Er zitten mineralen in. Maak je niet druk over de geur en smaak, drink het gewoon.' Je kon niet meer doen dan het drinken en daarna moest je je uiterste best doen om te voorkomen dat je het direct weer vanuit je maag uitkotste. Jacobus zegt hier wat God wil: ***Hij wil dat ons innerlijk verandert!*** Omdat de oorsprong van de bron of het water ofwel zoet ofwel bitter zal zijn.

Jacobus 3:12 Kan soms, mijn broeders, een vijgeboom olijven of een wijnstok vijgen opleveren? ...

Hier wordt gesproken over wat er door de wortels, de stam, de binnenkant wordt voortgebracht. Natuurlijk proberen we goede vrucht voort te brengen.

Jacobus 3:12 ... Evenmin kan een zilte bron zoet water geven.

Op die manier konden ze de Amazone ontdekken. Toen de Portugezen daar aankwamen en ze nog meer dan 250 km uit de kust waren, konden ze water uit de oceaan tappen en zoet water drinken. De Amazone voerde zoveel water aan dat zo ver uit de kust er nog steeds zoet water was. Ze waren verbaasd dat het zo lang duurde om aan land te komen nadat ze zoet water uit zee hadden kunnen drinken. Stel je voor meer dan 250 km op zee. Ze wisten dat het een tegenspraak was. Ze wisten dat ze *midden* op de oceaan zaten en daar heb je alleen maar zout water, maar zij hadden zoet water. Zo werd Brazilië een Portugese kolonie. Hetzelfde is van toepassing op de vijgenboom hier.

Hopelijk worden de vruchten die wij voortbrengen beter en beter naarmate de tijd verstrijkt. We hebben het over wat vanuit ons binnenste komt.

Mattheüs 7:16-20 Aan hun vruchten zult gij hen kennen: men leest toch geen druiven van dorens of vijgen van distels? Zo brengt iedere goede boom goede vruchten voort, maar de slechte boom brengt slechte vruchten voort. Een goede boom kan geen slechte vruchten dragen, of een slechte boom goede vruchten dragen. Iedere boom, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen. Zo zult gij hen dan aan hun vruchten kennen.

Jacobus zegt dus precies hetzelfde.

Johannes 15 laat zien dat we deel uitmaken van een wijnstok. God de Vader is de wijngaardenier. *Wij moeten veel vrucht voortbrengen*. En we moeten de juiste vruchten voortbrengen.

Johannes 15:1-2 Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de landman. Elke rank aan Mij, die geen vrucht draagt, neemt Hij weg, en elke die wel vrucht draagt, snoeit Hij, opdat zij meer vrucht drage.

Zo moet het zijn met elke boom, elke wijnstok.

Johannes 15:3-5 Gij zijt nu rein om het woord, dat Ik tot u gesproken heb; blijft in Mij, gelijk Ik in u. Evenals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet aan de wijnstok blijft, zo ook gij niet, indien gij in Mij niet blijft. Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken. Wie in Mij blijft, gelijk Ik in hem, die draagt veel vrucht, want **zonder Mij kunt gij niets doen**.

Johannes 15:16 Niet gij hebt Mij, maar Ik heb u uitgekozen en u aangewezen, opdat gij zoudt heengaan en vrucht dragen en uw vrucht zou blijven, opdat de Vader u alles geve, wat gij Hem bidt in mijn naam.

Jacobus 3:13-14 Wie is wijs en verstandig onder u? Hij tone uit zijn goede wandel zijn werken met wijze zachtmoedigheid. Indien gij echter bittere naijver en zelfzucht in uw hart hebt, ...

Hij probeerde het allereerste begin van deze wereldlijk verdeeldheid binnen de Kerk te corrigeren.

Jacobus 3:14-18 ..., beroemt u dan niet en liegt niet tegen de waarheid. Dat is niet de wijsheid, die van boven komt, maar zij is aards, ongeestelijk, duivels; want waar naijver en zelfzucht heerst, daar is wanorde en allerlei kwade praktijk. Maar de wijsheid van boven is vooreerst rein, vervolgens vreedzaam, vriendelijk, gezeggelijk, vol van ontferming en goede vruchten, onpartijdig en ongeveinsd. Maar gerechtigheid is een vrucht, die in vrede wordt gezaaid voor hen, die vrede stichten.